

[Hauch.] selv kunde have fundet paa det, men jeg skal gerne gøre det. Det pinlige i hele denne Situation knytter sig ikke i og for sig til, at naar vi skal laane i Sverige, skal vi give mere for et svensk Laan end andre, som vi kunde have Grund til at sidestille os med; men det pinlige beror paa, at der er en saa stor Forskel paa det almindelige Renteniveau i det Land, hvori vi laaner, Sverige, og Renteniveauet her i Landet. Den højtærede Finansminister skal ikke have Utak for, at han har skaffet et kortfristet Laan herhjemme til en virkelig billig Rente; jeg forstaar knap nok, hvordan man bærer sig ad med at skaffe saa billigt et Laan, for Forholdet er dog det, at hvis jeg gaar til Bankerne med en Sikkerhed, som er mindst lige saa god, er jeg bange for, at jeg ikke vilde kunne laane paa de samme Vilkaar. Det er efter min Opfattelse pinligt, at det almindelige Renteniveau for de levende Virksomheder her i Landet skal ligge saa højt. At Bankerne ved at slutte sig sammen kan give Staten et meget billigt Laan, kan vi som Repræsentanter for Staten naturligvis ikke være kede af, men i samme Aandedræt kan vi ikke lade være med at tænke paa, hvad man i øvrigt maa betale for Laan her i Landet, ogsaa naar Sikkerheden er tilstrækkelig stor.

Her er det, vi kommer til det, som er det centrale i hele Sagen: den økonomiske Politik, som den nuværende Regering har ført. Den højtærede Finansminister sagde, at det bl. a. er Eksportvanskelighederne, der er Skyld i de økonomiske Besværigheder, vi staar i her i Landet, men den højtærede Minister kan formentlig ikke være uvidende om, at vi har større Eksportmuligheder, end vi har faaet udnyttet i de senere Aar og faar udnyttet i Øjeblikket. Naar det kommer til Stykket, er en af Aarsagerne til, at vi økonomisk er placeret paa den Maade, som det almindelige Renteniveau er Udtryk for, vel ogsaa den, at vi har andre Ting, vi skal passe, end selve Eksporten; det giver Anledning til, at hele Prismaniveauet og Leveomkostningerne her i Landet bliver for høje. Nej, det skal ikke lykkes for den høje Regering at faa det til at se ud, som om den har ført en forstandig økonomisk Politik, for det giver sig ikke Udslag i Praksis derved, at der bliver billig Kapital til de almindelige levende Virksomheder, tværtimod.

Paa et Tidspunkt, da man mente at kunne sige til Landstinget, at dette bar Ansvaret for den økonomiske Politik her i Landet, idet Regeringen ikke kunde komme

igennem med sine Forslag, sagde man, at hvis man havde kunnet det, skulde man faa at se, hvilken billig Rente vi fik. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister: Hvor bliver denne billige Rente af, som Erhvervslivet skulde have? Nu har de Herrer jo Magten i begge Ting! Jeg erindrer i denne Forbindelse, at den højtærede Indenrigsminister paa et jysk Husmandsmøde sagde til Husmændene, at de skulde træde saa haardt i Gulvet, at det høje Landsting kunde høre det, saa skulde de nok faa billige Renter. Nu er man blevet fri for det Landsting, vi havde før det sidste Valg, men vi har ikke mærket noget til billige Penge. Og det skyldes ganske simpelt, hvad ogsaa det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) var inde paa, hele den økonomiske Politik, som den nuværende Regering har ført.

Det pinlige ligger altsaa ikke i den Omstændighed, at den højtærede Finansminister har faaet et meget billigt indenlandsk Laan, forbavsende billigt, og et relativt billigt udenlandsk Laan, men det pinlige ligger deri, at det almindelige Erhvervsliv maa bære en Rentebyrde, som virker lammende paa det, hvilket skyldes hele den Administration og den økonomiske Politik, som den nuværende Regering fører. Den kan maaske prøve paa at vælte Ansvaret fra sig, men Livets Virkelighed taler til den hver eneste Dag. Ellers kan en Privatmand blot gaa op i Bankerne og prøve paa, om han kan laane til den Rente.

Stein: Den højtærede Finansminister gjorde nogle Modbemærkninger til det, jeg havde sagt. Der er ingen, der kan bestride, at den danske Stats Status er god nok; de danske Finanser er for saa vidt upaaklagelige, og dette burde vel være det afgørende ved Bedømmelsen af vort Land som Laantager, afgørende for de Muligheder og de Betingelser, som kan opnaas paa Laanemarkedet. Naar der ikke desto mindre er en Divergens i Betragtning af vore og andres Forhold, maa det have sin Forklaring ikke i Landets økonomiske Stilling, men i andre Forhold, og det var netop disse andre Forhold, jeg tillod mig at pege paa, den Usikkerhed, den Utryghed, som Regeringens Politik etablerer ogsaa udadtil. Maa jeg i denne Forbindelse blot nævne en enkelt Ting, som ganske vist ligger nogle Aar tilbage, men som er illustrerende. Der blev for en halv Snes Aar siden holdt et internationalt Bankmøde i London; og ved den Lejlighed drøftede man bl. a. det Spørgsmaal, hvordan det kunde være, at